

Asunto: Prescripción de obrigas recoñecidas e/ou ordenadas.
Expediente TEDEC: 2026/X998/000020

INFORME DE SECRETARÍA-INTERVENCIÓN

De acordo co ordenado pola Alcaldía mediante Providencia de data 05/03/2026, e no cumprimento do establecido no artigo 3.3.a) do Real Decreto 128/2018, de 16 de marzo, polo que se regula o réxime xurídico dos funcionarios de Administración Local con habilitación de carácter nacional, emito o seguinte,

INFORME

Lexislación aplicable

- Código Civil (CC).
- Lei 7/1985, do 2 de abril, reguladora das bases do réxime local (LBRL).
- RD Lexislativo 2/2004, do 5 de marzo, texto refundido da Lei reguladora das facendas locais (TRLFL).
- Lei 47/2003, do 26 de novembro, xeral orzamentaria (LXO).
- Lei 39/2015, do 1 de outubro, reguladora do procedemento administrativo común das Administracións Públicas (LPAC).
- RD 500/1990, do 20 de abril, desenvolve o Capítulo I do Título VI da Lei 39/1988, do 28 de decembro, reguladora das facendas locais, en materia de orzamentos.

Antecedentes

Pola Alcaldía solicítase informe sobre a lexislación aplicable, procedemento e órgano competente para tramitar un procedemento de declaración da prescripción de obrigas recoñecidas e/ou ordenadas e comunicadas por esta Intervención:

Nº Operación	Fase	Data	Aplicación	Terceiro	Nome Ter.	Texto	Importe
220180008575	P	01/01/2026	912 48000	Migración 1322	BNG de Lousame	ASIGNACIÓN GRUPO POLÍTICO 2018	840,00

Consideracións Xurídicas:

Primeira.- O art. 173 TRLFL regula a esixibilidade das obrigas ás Entidades Locais, dispoñendo no seu apdo. 1 que *“as obrigas de pago só serán esixibles da facenda local cando resulten da execución dos seus respectivos orzamentos, cos límites sinalados no artigo anterior, [referido ao carácter limitativo e vinculante do crédito orzamentario] ou de sentenza xudicial firme”*.

Pola súa banda, o art. 58 RD 500/1990, especifica que mediante o acto administrativo de “recoñecemento da obriga” se declara “a existencia dun crédito esixible contra a Entidade derivado dun gasto autorizado e comprometido”.

A análise conxunta das dúas normas permite entender que as obrigas de pago só serán esixibles cando deriven de créditos esixibles. Isto é, resulten da execución dos orzamentos ou de sentenza xudicial firme e non se extinguiron (o art. 21.1 LXO, de aplicación supletoria, engade o suposto de “operacións non orzamentarias legalmente autorizadas”).

Segunda.- O TRLFL nada prevé acerca dos medios polos que se extinguen as obrigas a cargo das facendas locais, polo que se debe acudir ao previsto na LXO, de aplicación supletoria para as Entidades Locais.

Así, o art. 22 LXO dispón que:

“1. As obrigas da Facenda Pública estatal extínguense polas causas contempladas no Código Civil e no resto do ordenamento xurídico”.

2. A xestión dos créditos orzamentarios en orde a extinguir as obrigas da Facenda Pública estatal realizarase de conformidade co disposto no Título II desta lei e disposicións de desenvolvemento”.

Tendo en conta o establecido no art. 22.1 LXO citado, as obrigas a cargo das facendas locais extinguiríanse, ademais de por outras causas previstas no ordenamento xurídico, polas xerais de extinción das obrigas previstas nos arts. 1156 e 1930 CC:

- Art. 1156: “As obrigas extínguense:
 - Polo pago ou cumprimento.
 - Pola perda da cousa debida.
 - Pola condonación da débeda.
 - Pola confusión dos dereitos de acredor e debedor”.
- Art. 1930 CC: “[...] Tamén se extinguen do propio modo pola prescrición os dereitos e as accións, de calquera clase que sexan”.

Considerando a relación de causas de extinción das obrigas exposta, en relación co instituto da prescrición, o art. 25.1 LXO, de xeito específico para as obrigas a cargo das facendas públicas, establece que “agás o establecido por leis especiais, prescribirán aos catro anos:

a) O dereito ao recoñecemento ou liquidación pola Facenda Pública estatal de toda obriga que non se solicitase coa presentación dos documentos xustificativos. O prazo contarase desde a data na que se concluíu o servizo ou a prestación determinante da obriga ou desde o día no que o dereito puido exercitarse.

b) O dereito a esixir o pago das obrigas xa recoñecidas ou liquidadas, se non fose reclamado polos acredores lexítimos ou os seus dereitohabentes. O prazo contarase desde a data da notificación, do recoñecemento ou liquidación da respectiva obriga”.

Terceira.- A prescrición esixe para a súa efectividade o mero transcurso do tempo, resultando, pois, esencial determinar a data de comezo do cómputo (“**dies a quo**”).

Ao respecto, cómpre entender aplicable o previsto na letra b) do art. 25.1 LXO, por tratarse de obrigas que foron recoñecidas e aprobadas, debendo considerarse como “dies a quo” o de aprobación da obriga.

Neste mesmo senso se pronunciou a xurisprudencia (STS do 08/07/2004, ditada en casación para a unificación de doutrina) nun suposto semellante, se ben referido a un contrato de obras, ao deixar sentado que o “dies a quo” debe fixarse no momento no que se practica a liquidación da obra, pois nesa data se coñece o importe definitivo do contrato e se determina a magnitude do que debe ser aboado ao contratista.

O prazo de prescrición, a diferenza do de caducidade, pode interromperse, dispoñendo o art. 25.2 LXO que iso terá lugar “conforme ás disposicións do Código Civil” (art. 25.2 LXO) e, o art. 1973 CC dispón que “a prescrición das accións interrompese polo seu exercicio perante os tribunais, por reclamación extraxudicial do acredor e por calquera acto de recoñecemento da débeda polo debedor”.

No expediente que nos ocupa, estamos ante obrigas recoñecidas no exercicio orzamentario do 2018; tendo transcorrido o prazo de 4 anos sinalado no artigo 25.1.b) da LXO.

Ademais, en relación ás obrigas recoñecidas e pendentes de pago, non lle consta a esta Secretaría-Intervención que o seu pagamento fose reclamado en vía administrativa nin tampouco perante os tribunais. É dicir, dos antecedentes que obran no expediente non se desprende a interrupción do prazo de prescrición das obrigas contra a facenda local.

En canto aos efectos da prescrición das obrigas, o art. 25.3 LXO é claro ao dispor que “as obrigas a cargo da Facenda Pública Estatal [Local, neste caso] que prescribiran, serán baixa nas respectivas contas, previa tramitación do oportuno expediente”.

Cuarto.- No referido ao procedemento de tramitación, non hai regulación específica ningunha ao respecto. Tendo en conta que o artigo 94 do RD 500/1990 dispón que as obrigas recoñecidas pendentes de pago a 31 de decembro, integrarán a agrupación de Orzamentos pechados, e que deben cualificarse como operacións de Tesouraría; así como as regras básicas do procedemento administrativo común, deberían substanciarse os seguintes trámites:

- Incoación do expediente administrativo. *Consta.*
- Informe sobre a procedemento para a prescrición de obrigas recoñecidas/ordenadas. *Cumpriméntase co presente.*
- Bloqueo pola Tesouraría das propostas de pago correspondentes ás obrigas afectadas pola prescrición que comunicou a Intervención.
- Informe sobre a procedencia de declarar prescritas as obrigas. *Cumpriméntase co presente*
- Outorgamento dun trámite de audiencia aos interesados, para que poidan alegar o que estimen conveniente ao seu dereito.
- Do mesmo xeito, de acordo co establecido no artigo 44 parágrafo 2º da LPAC, podería ser conveniente publicar o trámite de audiencia no BOP e Taboleiro da sede electrónica.
- Resolución do procedemento, declarando prescritas as obrigas recoñecidas e/ou ordenadas, previa resolución das alegacións, se as houbese. Este acordo tamén será notificado aos interesados; ou publicado, segundo proceda.

Quinto.- No tocante ao órgano competente, sempre houbo discrepancias.

Se nos atemos exclusivamente á normativa vixente, ao non establecerse expresamente a atribución desta competencia a ningún órgano, correspondería ao Alcalde, en virtude da cláusula residual do artigo 21 da Lei 7/1985, de 2 de abril, Reguladora das Bases do Réxime Local, e, ademais, porque lle está atribuído o recoñecemento das obrigacións, a ordenación do pago e o pago material, xunto aos outros dous craveiros.

No entanto, o Tribunal de Contas mantivo, en máis dunha ocasión, que, dado que a baixa por prescrición destas obrigacións afecta a orzamentos pechados e estase afectando á Conta Xeral, cuxa competencia corresponde ao Pleno da Corporación, sería a este a quen correspondería a adopción do acordo de prescrición.

As Bases de Execución do Orzamento para o exercicio 2026 sinalan:

*“3. As acumulacións e baixas que procedan serán ditaminadas pola Comisión Informativa correspondente, expoñeranse ó público para reclamacións e **serán aprobadas, se é do caso, polo Pleno**”*

Polo tanto, o órgano competente será o Pleno Corporativo, previo ditame da Comisión Informativa.

Conclusións:

A Intervención Municipal, durante a revisión dos saldos das contas financeiras, detectou estas obrigas pendentes de pagamento cunha antigüidade superior a 4 anos. O importe destas operacións está a distorsionar a contabilidade do Concello aos efectos de que reflicta correctamente a imaxe fiel do seu patrimonio, da súa situación financeira, do resultado económico-patrimonial e da execución do seu orzamento, tal e como sinala a Regra 12 da Instrución do Modelo normal da Contabilidade Local, aprobada por Orde HAP 1718/2013, do 20 de setembro.

Á vista dos antecedentes expostos e da normativa aplicable, esta funcionaria considera que se dan os requisitos para prescribir as obrigas recoñecidas pendentes de pago e/ou ordenadas, polo transcurso do prazo de 4 anos, dende o recoñecemento da obriga, sen que conste o exercicio de dereito algún por parte dos titulares a esixir o seu pagamento.

Este é o meu informe que emito sen prexuízo doutro mellor fundado en dereito. De todos os xeitos, o órgano competente para resolver, no seu máis alto criterio, adoptará a decisión que estime máis conveniente ao interese xeral.

Documento asinado dixitalmente

A Secretaria-Interventora, Paula Ares Otero.

*Visto. Achéguese ao expediente.
O Alcalde, Esteban Ares García.*